

Format de citation

Hlaváček, Ivan: Rezension über: Matthias Becher / Harald Wolter-von dem Knesebeck (eds.), Die Königserhebung Friedrichs des Schönen im Jahr 1314. Krönung, Krieg und Kompromiss, Köln, Weimar, Wien: Böhlau, 2017, in: Český časopis historický, 2017, 4, S. 1173, DOI: 10.15463/rec.1754805394

český
časopis
historický

copyright

Cet article peut être téléchargé et/ou imprimé à des fins privées.
Toute autre reproduction ou représentation, intégrale ou substantielle de son contenu, doit faire l'objet d'une autorisation (§§ 44a-63a UrhG / German Copyright Act).

***Die Königserhebung Friedrichs des
Schönen im Jahr 1314. Krönung, Krieg
und Kompromiss***

Hg. von Matthias Becher – Harald
Wolter-von dem Knesebeck, unter
Mitarbeit von Kim Alings und
Christine Beyer
Köln – Weimar – Wien, Böhlau Verlag
2017, 356 s. + 36 barevných a řada
černobílých vyobr. v textu,
ISBN 978-3-412-50546-2.

Jubilea, jubilea. Na podzim roku 2014 v „Münster-Carré“ v těsné blízkosti místa, kde se konala římská korunovace Habsburka Fridricha Krásného, tedy bonnského Münsteru, se sešlo zasedání, které připomnělo tuto událost. Ta ostatně úzce souvisela i s českými dějinami. Neboť v předehře tohoto rozstřelu mezi dvěma bratřenci hrál svou nezanedbatelnou roli i český král Jan, který se i poté, co došlo k této dvojí volbě, velmi aktivně podílel na vzájemných protivenstvích obou protagonistů. Ostatně jde o otázku, které velkou pozornost věnovaly i dvě nejzevrubnější české práce o této době, nepřekonatelný vypravěč Josef Šusta (1939) a Františkem Kavkou kritizovaný Jiří Spěváček (1994). Že nenašli v knize ohlasu je běžné konstatování.

V celkem čtrnácti statích se jejich autoři – s dvěma výjimkami – věnují nejen vlastnímu politickému boji a jej doprovázející všepřítomné korupci, ale i širším otázkám doby. Těmi výjimkami jsou Stefanie Dick, věnující pozornost Izabele Aragonské a Fridrichovi v rámci svatební politiky a Claudie Garnier, která se zaměřila na symbolickou komunikaci v kontextu sporu o římskou korunu. Tři příspěvky mají umělecko-historické zaměření: Peter Kurmann představuje Jindřicha z Virneburgu, zásadního odpůrce

kandidatury Janovy, jako donátora tříkrálovského okna v kolínském dómu, Christian Freigang uvažuje nad pojmem dvorského umění v říši a ve Francii a Harald Wolter-von dem Knesebeck představuje umělecká díla z prostředí Fridricha Krásného; stať Florian Hartmanna pojednává o epistolografii a teorii rétoriky a její reflexi v různých prostředích, zejména severoitalských komun.

Zbývající desítky rozprav se zabývají politickými událostmi a okolnostmi kolem samotné (dvojí) volby, do níž Ludvík Bavor vstoupil vlastně jako náhradník. Mathias Schmoekel se zaměřuje v té souvislosti na kanonické právo. Úvodní stať Matthiase Bechera zařazuje Fridrichovu korunovaci do historických souvislostí a upozorňuje ještě na jistou nevyhraněnost držby kurfiřtského hlasu. Andreas Büttner sleduje konflikt v rituálech dvojvolby 1314, Albert Gerhards s mimořádně četnými citacemi z korunovačního řádu rekonstruuje liturgický průběh obřadu a vybízí tak ke srovnání s řádem Karlovým.

Dva příspěvky se věnují habsburskému prostředí této doby: Gerald Schwedler přibližuje dynastické představy Habsburků a vydavatel Habsburských regest Christian Lackner se snaží Fridrichovu slabou stopu v dějinách poněkud podepřít. Martin Clauss podal dvojportrét Fridricha a jeho soka ústící v dvojkráloví, které ale nedošlo vzhledem k časnému úmrtí Fridrichově patřičného naplnění. A posléze Manfred Groten věnuje pozornost roli „hybatele věcí“ při Habsburskově volbě, totiž kolínskému arcibiskupovi, výše zmíněnému Jindřichu z Virneburgu.

Ivan Hlaváček